

ВИБІР СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ З УРАХУВАННЯМ КОНЦЕПЦІЇ ТЕХНОЛОГІЧНИХ УКЛАДІВ

В наш час не викликає суперечок теза, що основою економічного розвитку окремих господарюючих суб'єктів, регіонів і національних економік у цілому є інновації і інноваційна діяльність. Для економіки України лише опора на інновації дозволить реалізувати стратегію інноваційного прориву за принципом "обганяти не доганяючи", оскільки відставання у багатьох галузях і секторах економіки є надто значним щоб його можна було подолати. Структура економіки України за технологічними укладами подана у табл.1.

Таблиця 1 - Структура економіки України за технологічними укладами [1,2]

Показники	Технологічні уклади			
	III	IV	V	I
Обсяг виробництва промислової продукції, %	57,9	38	4	0,1
Фінансування наукових розробок, %	6	69,7	23	0,3
Витрати на інновації, %	30	60	8,6	0,4
Інвестиції, %	75	20	4,5	0,5
Капітальні вкладення на технічне переозброєння й модернізацію, %	83	10	6,1	0,9

Табл. 1 свідчить, що провідним у вітчизняній економіці є III і розвивається IV технологічний уклад. При цьому у країнах, що їх відносять до технологічних лідерів, інтенсивно розвиваються галузі IV і V технологічних укладів. Очевидно, без кардинальних зрушень у виборі, і що найголовніше, у реалізації стратегії інноваційного прориву Україна залишиться на узбіччі світової цивілізації.

Вибір траєкторій інноваційного прориву потребує поєднання маркетингових прогнозів, для виявлення найбільш імовірних тенденцій зміни споживчого попиту на різних товарних ринках, з експертними оцінками стану розвитку науки і техніки, для визначення можливостей втілення наявних і перспективних науково-технічних розробок у нові продукти, технології їх виготовлення і просування на ринку які б відповідали існуючим і перспективним запитам споживачів. Це дозволить виділити і обґрунтувати перспективні з комерційної точки зору напрями науково-технологічного інноваційного розвитку України у цілому, а також окремих господарюючих суб'єктів.

Реалізація зазначеної ідеї потребує розв'язання двох комплексів науково-прикладних задач, що пов'язані: з експертними оцінками стану і можливих тенденцій розвитку науки і техніки; з маркетинговим прогнозуванням тенденцій зміни споживчого попиту (можливості його формування – для радикальних інновацій).

Проте постає проблема взаємного узгодження послідовності виконання задач експертної оцінки тенденцій розвитку науки і техніки та задач маркетингового прогнозування тенденцій розвитку споживчого попиту.

З метою розв'язання зазначених комплексів задач і вказаної вище проблеми автором запропонована послідовність процедур складання стратегічних маркетингових прогнозів щодо виявлення перспективних напрямів науково-технологічного інноваційного розвитку України на основі експертних оцінок. Її реалізація надає можливість не тільки виділити напрями інноваційного прориву, але й оцінити можливості комерціалізації інноваційних розробок, створюваних у межах виділених напрямів. При цьому фактично виконується оцінка потенціалу інноваційного розвитку за окремими його складовими-підсистемами [3].

Автором показано, що початок процесу формування конкурентного успіху у руслі науково-технологічного інноваційного розвитку лежить на перетині великої кількості маркетингових, науково-технічних, виробничих рішень. Тільки наявність споживацьких запитів у конкретних ринкових сегментах чи нішах, інтелектуальних і технологічних можливостей використання досягнень науки й техніки для задоволення цих запитів шляхом пропозиції нових товарів (виробів чи послуг), технічних і економічних можливостей організації виробництва і збуту з витратами, що дозволяють використовувати ціни, сумісні з купівельною спроможністю споживачів, можливості просування на ринку і доведення до споживачів нової продукції за допомогою більш ефективного ніж у конкурентів способу, створює фундамент технологічно й економічно обґрунтованої стратегії науково-технологічного інноваційного розвитку.

1. Організація та управління інноваційною діяльністю: Підручник / За ред. проф. Перерви П.Г., проф. Меховича С.М., проф. Погорелова М.І. – Харків: НТУ "ХПІ", 2008. – 1025 с.

2. Єрохін С. Технологічні уклади, динаміка цивілізаційних структур та економічні перспективи України // Економічний часопис – XXI. – 2006. - № 1-2. – С. 34-38.

3. Ілляшенко С.М., Шипуліна Ю.С. Управління потенціалом інноваційного розвитку промислових підприємств в контексті забезпечення сталого розвитку // Сталій розвиток та екологічна безпека суспільства в економічних трансформаціях: Матеріали наук.-практ. конф., м. Бахчисарай, 16-17 квітня 2009 р. / НДІ сталого розвитку та природокористування. – Сімферополь, "СОНАТ": НДІ СРП, 2009. – С. 66-68.